

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/1258/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122307372
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122307372.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Okresné stavebné bytové družstvo, sídlisko SNP 1936, 017 07 Považská Bystrica, IČO: 36 016 659, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XX/XX, XXX XX E. F. B., o vymoženie 904,79 eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Andrea Prudká, Nám. A. Hlinku 36/9, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 37 913 654, pod sp. zn. 260EX 267/22, o návrhu na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/1258/2022 zo dňa 25.10.2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov sťažnostného konania vo výške 44,81 eur, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 25.10.2022 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, aplikujúc ustanovenia § 50 ods. 1, § 57 ods. 1, § 61k ods. 1, 2 a 5 a § 61l ods. 3, zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a § 559 ods. 1, ods. 2 a § 567 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Exekúcia je vedená na podklade exekučných titulov - uznesení Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 17C/39/2019 zo dňa 20.07.2021 v spojení s uznesením sp. zn. 17C/39/2019 zo dňa 14.01.2022, a č. k. 28C/58/2019-126 zo dňa 14.09.2021 v spojení s uznesením č.k. 28C/58/2019-149 zo dňa 21.02.2022. Hlavným dôvodom zastavenia exekúcie majú byť povinným vykonané platby zo dňa 31.03.2022 a zo dňa 25.05.2022, zrealizovaná dňa 27.05.2022 obe vo výške 100 eur.

2/ Preskúmaním spisového materiálu mal vyšší súdny úradník za preukázané, že povinný vykonal dňa 31.03.2022 platbu vo výške 100 eur z účtu G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet právneho zástupcu oprávneného č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bez uvedenia účelu platby v časti Informácia pre príjemcu. Platba bola pripísaná na účet právneho zástupcu oprávneného dňa 01.04.2022, teda v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie (t. j. 28.04.2022). Oprávnený ju započítal na nárok priznaný exekučným titulom – uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 17C/39/2019 z 14.01.2022 a zohľadnil túto skutočnosť i v návrhu na vykonanie exekúcie, ktorým si uplatnil nárok v celkovej výške 904,79 eur, tak, že odrátal platbu povinného 100 eur z pôvodnej sumy priznanej exekučnými titulmi (celkovo 1004,79 eur). Vyšší súdny úradník mal aj pri druhej platbe vo výške 100 eur zrealizovanej dňa 27.05.2022, za preukázané, že povinný vykonal platbu z účtu č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a táto bola pripísaná na účet právneho zástupcu č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 30.05.2022 bez uvedenia účelu platby v časti Informácia pre príjemcu. Túto platbu však povinný vykonal po začatí exekúcie (ktorá sa v tomto prípade začala dňa 23.05.2022, kedy bolo súdnemu

exekútorovi doručené poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 Exekučného poriadku). Pri plnení vymáhaného nároku, vrátane trov exekúcie, má povinný postupovať v zmysle doručeného upovedomenia o začatí exekúcie, a síce vykonávať platby na účet súdneho exekútora vedený v H. I., J., č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s uvedením variabilného symbolu: 26722. Ak povinný hradil počas exekúcie priamo oprávnenému, resp. jeho zástupcovi, nepostupoval správne. Napriek tomu dodal, že je úlohou súdneho exekútora zohľadniť dotknutú platbu pri vymáhaní nároku.

3/ Námietku o neopodstatnenosti vedenej exekúcie, ktorej sa dalo podľa povinného predísť výzvou pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, považoval vyšší súdny úradník za nedôvodnú. Exekučný poriadok neukladá oprávnenému povinnosť vyzvať povinného pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie na plnenie nároku, na ktorého úhradu bol zaviazaný spôsobilými exekučnými titulmi. Ak chcel povinný predísť exekúcii, mal dobrovoľne plniť riadne a včas to čo mu spôsobilé exekučné tituly uložili. Keďže tak neurobil, oprávnený využil svoje právo domáhať sa svojho nároku prostredníctvom exekučného konania. Vzhľadom na to, že povinný vo svojom podaní nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučných titulov, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, konštatoval vyšší súdny úradník, že neboli naplnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. V súvislosti s rozhodovaním o návrhu na zastavenie exekúcie si oprávnený a ani povinný nárok na náhradu trov exekučného konania neuplatnili, preto o nároku na náhradu trov exekučného konania nerozhodoval.

4/ Proti rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, v ktorej uviedol, že dňa 31.03.2022 z účtu G. na účet G. zaslal 100,- eur. Tým bolo preukázané (oprávnený a jeho zástupca mali o tom vedomosť), že uznáva svoju povinnosť a že pri svojej povinnosti bude postupovať v zmysle čl. 32 Ústavy SR, a v rámci svojej finančnej situácie. Povinný dňa 25.05.2022 vložil na svoj účet G. sumu 100,- eur. Dňa 26.05.2022 z neho cez internetbanking zaslal na účet G. sumu 100,- eur. Prevod sa neuskutočnil pre zablokovanie účtu. Podmienkou na odblokovanie účtu bolo vyrovnať 1.317,26 eur v rámci exekúcie, preto dňa 26.05.2022 vložil na účet G. sumu 1.400,- eur, s tým, že sa účet odblokuje. Keďže sa tak nestalo, dňa 27.05.2022 vložil na účet ešte 200,- eur. Následne previedol na účet G. sumu 100,- eur. Po upozornení zo dňa 16.02.2022 svoju povinnosť k 27.05.2022 na základe čl. 32 Ústavy SR zo sumy 904,76 eur dočasne znížil o 200,- eur na 704,79 eur. Ďalej uviedol, že oprávnený ho viackrát dňa 16.02.2022 vyzval na zaplatenie na e-mailovú adresu B., no táto bola zrušená, o čom mal oprávnený minimálne od 25.12.2020, kedy mu táto zmena bola oznámená.

5/ Následne v sťažnosti povinný rozoberal skutočnosti týkajúce sa sporu medzi ním a oprávneným (o výklad ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z., najmä § 8a a § 8b), čo viedlo povinného k tomu, že sa obrátil dvakrát na Slovenskú obchodnú inšpekciu (ďalej len „SOI“) na preverenie postupu oprávneného. V prvom prípade bola oprávnenému udelená pokuta 500,- eur (o čom na dôkaz predložil rozhodnutie SOI č. P/0217/03/2019 z 06.11.2019). V druhom prípade bol predmetom podania postup oprávneného pri vyplácaní odvodov do sociálnej a zdravotnej poisťovne zástupcovi vlastníkov z finančných prostriedkov fondu údržby a opráv, čo v sťažnosti preukazoval zápisnicou schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov a v bytovom dome v E. F. B., F. K. C. D., L. XX, konanej dňa 29.01.2013 a Odpoveďou na podanie vyhotovenou SOI dňa 22.10.2019. Mal za to, že v bytovom dome, kde býva povinný, bola narýchlo na deň 23.10.2019 zvolaná oprávneným schôdza vlastníkov bytov, na ktorej bola na návrh zamestnanca oprávneného schválená paušálna náhrada výdavkov, o čom v sťažnosti predložil ďalšiu zápisnicu zo schôdze vlastníkov bytov dňa 23.10.2019. Podľa jeho názoru, však vlastníci bytov podľa zápisnice z hlasovania v dňoch 23.10.-31.10.2019 nevyslovili súhlas s vyplácaním odvodov za zástupcu vlastníkov a ani s postupom správcu pri vyplácaní odmien a príslušných odvodov za obdobie 2013-2018. Poukázal i na konanie oprávneného, ktorý mu bránil nahliadať do dokladov týkajúcich sa domu. Tieto skutočnosti chcel povinný riešiť súdnou cestou, no súd neriešil jeho tvrdenia, ale to, že podané žaloby nespĺňajú zákonné postupy a preto žaloby odmietol. Oprávnenému nestačí, že sa správa a koná ako „fondová mafia“ a nestačí mu, že si povinný svoju povinnosť čiastočne plní na základe svojich možností, ale z pomsty zvyšuje finančné zaťaženie, aby dokázal, že obohacovať sa na úkor iného je z jeho pohľadu spravodlivé. Záleží teda na Okresnom súde Banská Bystrica, či dá preveriť tvrdenia povinného. Dlhnú sumu oprávnený navýšil podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Povinný vie, kde sa nachádza 200 eur, má ich oprávnený, ale nevie, kde sa nachádza 1 317,26 eur a na základe čoho vznikla táto suma. Na základe upovedomenia o začatí exekúcie oprávnený k už dodaných 200,- eur získa ďalších 904,79

+ 89,65 + 16,50 = 1010,94 eur a exekútor 157,80 eur. Z účtu povinného na základe upovedomenia o začatí exekúcie odišlo exekútorovi 1317,26 eur. Žiadal o vysvetlenie, prečo má oprávnený získať o 200 eur viac. Na základe uvedeného povinný žiadal umožniť mu splnenie povinnosti v rámci jeho uznania a možností a exekúciu v plnom rozsahu zrušiť.

6/ Oprávnený uviedol, že povinný nespochybňuje dôvod, ani exekučný titul prebiehajúcej exekúcie. Čiastočné platby povinného boli v exekučnom konaní zohľadnené. Emailovú adresu B. povinný sám uviedol v súdom konaní. O tom, že túto emailovú adresu už nebude používať, neupovedomil ani príslušný súd, ani právneho zástupcu oprávneného. Bez ohľadu na zrušenie emailovej adresy, povinný vedel o svojej povinnosti uhradiť oprávnenému trovy dvoch súdnych konaní. Oprávnený sa pokúšal doručiť povinnému i písomnú výzvu na úhradu dlžnej pohľadávky na trovách konania, a to listom zo dňa 05.04.2022 (zásielku si povinný neprevzal v odbernej lehote) a zo dňa 24.03.2022 (povinný si zásielku prevzal dňa 25.03.2022), ktoré priložil k svojmu vyjadreniu. Z uvedeného je zrejmé, že povinný vedel a bol písomne vyzvaný, na to aby dobrovoľne uhradil trovy súdnych konaní. Povinný sa mohol vyhnúť exekučnému konaniu už v marci 2022. Oprávnený pristúpil k exekúcii až v máji 2022.

7/ Za nesúvisiace s exekučným konaním považoval oprávnený body 10. - 30. sťažnosti. Ide o merito vecí súdneho konania, ktoré bolo právoplatne zastavené. Pre ozrejenie dodal, že povinný podal voči oprávnenému už tri žaloby. Vo všetkých troch konaniach súd na pojednávaní vysvetlil povinnému, že jeho žaloby nespĺňajú náležitosti a nie sú dôvodné. V prípade prvého súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Trenčín sp.zn. 14C/38/2018 povinný dobrovoľne uhradil oprávnenému trovy súdneho konania. Povinný si tak bol vedomý, že pokiaľ prehrá súdny spor, súd ho zaviazá zaplatiť oprávnenému trovy súdneho konania. Sudcovia na pojednávaniach poučili povinného, že pokiaľ nemá finančné prostriedky na právne zastúpenie, môže sa obrátiť na Centrum právnej pomoci. To ale povinný nespravil a vždy sa obhajoval sám, nakoľko sa vyjadril že to vie a má právneho zástupcu/ poradcu na telefóne. Dokonca počas jedného súdneho konania na Okresnom súde Trenčín, sudca prerušil pojednávanie na 15 minút a umožnil povinnému telefonovať s jeho právnym poradcom. Z uvedeného je zrejmé, že i súd vychádzal povinnému maximálne v ústrety a zohľadnil i skutočnosť, že sa zastupoval bez advokáta. Povinný bol tak mnohokrát poučený o následkoch prehrateho súdneho sporu a povinnosti platiť trovy súdnych konaní. Ku dňu 05.12.2022 uhradil povinný len vyššie uvedené dve platby 100,-eur a 100,-eur na účet právneho zástupcu oprávneného a tieto boli v exekúcii zohľadnené. Na účet oprávneného nebola od súdneho exekútora dosiaľ poukázaná žiadna vymožená suma. Pokiaľ povinný tvrdí, že uhradil ďalšie platby na účet súdneho exekútora, súdny exekútor ich oprávnenému v čase vyhotovenia tohto vyjadrenia nepoukázal. Na základe uvedených skutočností oprávnený považoval sťažnosť povinného za nedôvodnú a navrhol, aby ju súd odmietol v plnom rozsahu. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov exekučného konania za podanie tohto vyjadrenia.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

11/ Podľa § 244 CSP rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

12/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

14/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

16/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Taktiež podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Preto na podporu správnosti napadnutého rozhodnutia sudca už len dopĺňa nižšie uvedené.

17/ V prvom rade je potrebné uviesť, že sťažnosť povinného neobsahuje podstatné náležitosti, pretože neuviedol v čom považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne (povinný sa v rámci sťažnosti vyjadroval najmä ku konaniu oprávneného ako správcu domu, v ktorom povinný býva a opísal priebeh dvoch úhrad po 100 eur oprávnenému), ani čoho sa ňou domáha (ako žiada súd o jej sťažnosti rozhodnúť). Súd podotýka, že ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa v súvislosti so sťažnosťou nepoužijú (§ 246 CSP). Už len t tohto dôvodu je sťažnosť povinného nedôvodná (neodôvodnená v zmysle zákona).

18/ Ak by aj súd prihliadal na to, že sťažnosťou sa povinný domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia, resp. jeho zmeny, spočívajúcej v zastavení exekúcie, neboli žiadne z jeho tvrdení spôsobilé v tomto štádiu dosiahnuť zastavenie exekúcie (ani zrušenie napadnutého rozhodnutia). Medzi účastníkmi nie je sporné, že povinný uhradil 200 eur, teda časť pohľadávky priznanej exekučnými titulmi, pričom nesplnenie svojej povinnosti v celosti odôvodňoval svojimi možnosťami a čl. 32 Ústavy SR (občania majú právo postaviť sa na odpor proti každému, kto by odstraňoval demokratický poriadok základných ľudských práv a slobôd uvedených v tejto ústave, ak činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov sú znemožnené). Zaplatiť trovy základného konania mal podľa exekučných titulov povinný v súlade s § 232 ods. 3 CSP do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutí v celosti. Povinnému nebolo umožnené uhradiť ich podľa § 217 ods. 2 CSP v splátkach. Nesplnením povinnosti stanovenej exekučnými titulmi riadne a včas (dňa 31.03.2022 poukázal oprávnenému len sumu 100 eur) sa vystavil riziku, že oprávnený voči nemu bude iniciovať exekúciu, čo sa napokon aj stalo dňa 28.04.2022 (deň začatia exekučného konania). Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie prihliadol na platbu 100 eur, ktorú povinný vykonal dňa 31.03.2022, keď z celkovej sumy priznanej exekučnými titulmi 1004,79 eur, si v návrhu uplatnil sumu 904,79 eur. Pokiaľ ide o druhú platbu povinného (realizovanú dňa 27.05.2022, na účet zástupcu oprávneného pripísanú dňa 30.05.2022), vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne poukázal, že ide o platbu realizovanú až po začatí exekúcie. Podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku je dôvodom na zastavenie exekúcie okolnosť, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu a ktorá mala za následok zánik vymáhaného nároku, napr. splnenie, avšak k takému plneniu musí dôjsť po vzniku exekučného titulu a mimo rámca exekúcie. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje ukončenie exekúcie (v tejto časti) ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie (ani čiastočnom) nevydáva. Ak teda povinný plní v prospech oprávneného po začatí

exekúcie, pôjde vždy o vymożenie, resp. prijatie plnenia v rámci exekúcie podľa, čím sa exekúcia (jej časť) bez ďalšieho končí a žiadne rozhodnutie (o zastavení) súd nevydáva.

19/ K otázke povinného o „vysvetlenie“ z čoho pozostáva suma 1 317,26 eur, súd uvádza, že túto sumu uviedol len povinný v bode 3. sťažnosti, ktorá mala byť podmienkou na odblokovanie účtu. Súd nedisponuje informáciami o účte povinného, preto sa so žiadosťou o vysvetlenie výšky sumy potrebnej na odblokovanie účtu musí povinný obrátiť na konkrétnu banku, ktorá ho vedie. Dodáva však, že otázka blokácie účtu povinného nie je dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Súdu nie je ďalej zrejmé tvrdenie povinného o tom, že oprávnený dostane o 200 eur viac. Zo spisu a upovedomenia o začatí exekúcie (ku dňu vyhotovenia upovedomenia) mal za preukázané, že vymáhaný nárok pozostáva z nároku oprávneného na trovy základného konania v sume 904,79 eur, z nároku oprávneného na trovy právneho zastúpenia v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie v sume 89,65 eur, z nároku oprávneného na náhradu trov za zaplatený súdny poplatok z návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 eur + v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslené trovy exekútora v sume 157,80 eur (v prípade úhrady celého vymáhaného nároku s príslušenstvom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie), resp. 315 eur (v prípade úhrady vymáhaného nároku po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie). Ide teda o nároky priznané exekučnými titulmi (suma 904,79 eur) a nároky vyplývajúce z ustanovení Exekučného poriadku (trovy oprávneného podľa § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a trovy exekútora podľa § 197 Exekučného poriadku. Prvá platba povinného vo výške 100 eur (dňa 31.03.2022) mala za následok čiastočný zánik pohľadávky priznanej exekučnými titulmi, a to vo výške 100 eur. O uvedených 100 eur ponížil oprávnený svoj nárok v návrhu na vykonanie exekúcie a táto suma nie je predmetom exekučného konania (exekútor ju nemôže vymáhať). Pokiaľ ide o druhú platbu, súd už vyššie (bod 18. odôvodnenia tohto rozhodnutia) vysvetlil, že aj keď ide zo strany povinného o splnenie časti vymáhaného nároku, došlo k nemu až v rámci exekúcie, preto táto skutočnosť nie je dôvodom zastavenia exekúcie zo strany súdu podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čo ale neznamená, že sa považuje za neuhradenú. Po tom, čo oprávnený v exekúcii potvrdil, že uvedenú platbu od povinného prijal, súdny exekútor túto platbu v exekúcii zohľadní a od povinného bude vymáhať zvyšok nároku (804,79 eur + trovy exekúcie oprávneného a svoje trovy exekúcie).

20/ Pokiaľ sa povinný odvolával na to, že bude plniť podľa svojich možností a podľa čl. 32 Ústavy SR, súd k tomu uvádza, že ani uvedené tvrdenia nie sú dôvodom zastavenia exekúcie. Plnenie povinnosti priznanej exekučným titulom nie je podmienené čl. 32 Ústavou. Uvedené ustanovenie sa týka práva občanov na odpor a je vyhradené pre situácie, keď je protizákonne, resp. násilne znemožnené pôsobenie ústavných orgánov, alebo ak vznikla hrozba pre demokratický ústavný poriadok a nie je možné v danej situácii doceliť nápravu zákonnou cestou alebo keď sa zo strany aktuálnej verejnej moci nerešpektujú ľudské práva a slobody, pričom zákonné prostriedky nápravy sú znemožnené. Povinný v sťažnosti nijako bližšie ani nezdôvodnil aký by malo mať uvedené ustanovenie vplyv na jeho povinnosť, preto sa súd bližšie týmto tvrdením ani nezaoberal. V súvislosti s plnením dlhu v exekúcii podľa svojich možností a schopností, môže povinný požiadať súdneho exekútora o splatenie dlhu v splátkach za splnenia ďalších podmienok uvedených v § 61g Exekučného poriadku (o žiadosti povinného o splátky rozhoduje exekútor), o čom bol povinný poučený i v upovedomení o začatí exekúcie.

21/ Za bezvýznamné pre toto konanie považoval súd rozpravy povinného o otázkach výkladu ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z. a s tým spojené podania povinného na SOI z obdobia pred vznikom exekučných titulov, keďže nemajú za následok zánik vymáhaného nároku, nezrušujú exekučný titul, ani nemajú za následok nevymáhateľnosť exekučného titulu, teda nepredstavujú žiaden z dôvodov zastavenia exekúcie vymedzený v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Rovnako je pre rozhodnutie bezvýznamná existencia predexekučnej výzvy (a e-mailovej adresy povinného), pretože začatie exekučného konania nie je podmienené výzvou povinného na úhradu pohľadávky priznanej exekučným titulom. Povinný predsa na základe doručených exekučných titulov má vedomosť o svojej povinnosti aj o lehote na jej splnenie.

22/ Keďže sťažnosť povinného bola vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody nedôvodná, sudca ju podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

23/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

26/ Oprávnený, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si v rámci vyjadrenia k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie k sťažnosti povinného. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Vychádzajúc z predmetu konania (904,79 eur), priznal sudca oprávnenému podľa § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 25,72 Eur a 11,62 eur ako režijný paušál za rok 2022 + 20% DPH, t.j. 7,47 eur. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 44,81 eur priznané mu týmto rozhodnutím, budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

27/ Na záver, v súvislosti s doplnením sťažnosti povinného zo dňa 06.02.2023 súd uvádza, že sa ním nezaoberal (ani nebude), nakoľko sťažnosť bola doplnená po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote od doručenia rozhodnutia (ktoré sa ňou napáda) a navyše sám povinný žiadal následným podaním zo dňa 09.02.2023 na doplnenie neprihliadať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (